

Woont Christus door zijn Geest in jou?

Liturgie:

1. Votum en zegengroet
2. Antwoordlied: Ps. 63 : 1, 2
3. Gebed
4. Lezen uit de Bijbel: Romeinen 8 : 1 - 17
5. Lied: Ps. 86 : 4, 5, 7
6. Lezen van de tekst: Romeinen 8 : 5
7. Preek
8. Amenlied: Gz. 105 : 1A, 2V, 3 M, 5V, 6M, 7A (wisselzang)
9. Geloofsbelijdenis op melodie van LvdK (oud) 429
10. Dankgebed
11. Collecte
12. Slotzang: LB (nw) 675 : 1, 2
13. Zegen

Geliefde gemeente van onze Heer Jezus Christus,
broeders en zusters, jongens en meisjes,

<klik 1> Ooit gehoord van de lakmoesproef? Vast wel. Al weet u misschien niet precies waarom het daarbij gaat. Middelbare scholieren krijgen er in het practicum scheikunde mee te maken. Met behulp van een lakmoesstrookje bepaal je de zuurgraad van een vloeistof.

<klik 2> Als het zuur is, dan wordt het strookje rood. Is het basisch, dan wordt het blauw. Heel eenvoudig en heel gemakkelijk. Vandaar dat het wereldwijd in gebruik is. Natuurlijk kan het nauwkeuriger. Maar dit geeft een goede indicatie...

Maar... In de Wikipedia staat onder het item "*lakmoes*" ook een alinea over de "*lakmoesproef*". En dan lezen we:

<klik 3> *Omdat lakmoes een van de oudst bekende verbindingen is die door kleurverandering aangeven of een oplossing zuur of basisch is, wordt de term "lakmoesproef" ruimer gebruikt. De term staat dan voor een (figuurlijke) test die uitsluitel geeft over iets wat wel beweerd wordt maar twijfelachtig is.*

Met andere woorden. Je kunt een 'lakmoesproef' ook buiten de scheikunde hanteren. In de maatschappij. In de politiek. In andere takken van wetenschap. *Is iets wel wat gezegd wordt dat het is?*

Neem bij voorbeeld een voorgestelde maatregel op het gebied van de sociale wetgeving. Als gezegd wordt dat die de laagste inkomens ten goede komt, dan zijn er altijd wel instellingen die het gaan narekenen. Is het echt wel zo?

Hieraan moest ik denken toen ik bezig was met het eerste deel van het zo bekende hoofdstuk Romeinen 8. Het gaat in dit deel over het "*leven door de Geest*". Ik vroeg mij af of de 'lakmoesproef' ook van toepassing is als het gaat om [<klik 4>](#) *de werking van de Geest*.

We vieren vandaag het Pinksterfeest. We gedenken dat de Heer Jezus Christus zijn Geest - de heilige Geest - aan zijn gemeente heeft gegeven. Liever gezegd: Over haar heeft uitgestort. Handelingen 2.

Wat doet de Geest in de gemeente, waaraan Hij is gegeven? De apostel Paulus is daar heel uitvoerig over. Maar als je leest wat hij schrijft, dan bekruipt je het gevoel, dat er bij hem twijfel bestaat of het in de gemeente te Rome wel echt zo is...

Vandaar die 'lakmoesproef'. Die vond ik in vers 5. De tekst die ik als uitgangspunt voor de preek neem. Maar het gaat over het hele gelezen gedeelte. Om te voorkomen dat de blijde boodschap van Pinksteren verloren gaat.

Thema en indeling [<klik 4-1>](#) :

Woont Christus door zijn Geest in jou?

- 1) uitgangspunt
- 2) proef op de som
- 3) kind van God

1) uitgangspunt [<klik 5>](#)

Hoe mooi Romeinen 8 ook is... Een troostrijk hoofdstuk. Veel gelovigen kunnen er nauwelijks genoeg van krijgen als het in hun leven tegenzit. Het opent perspectief. Met name in het tweede deel. Het deel dat na onze schriftlezing komt.

Neem daarvan het eerste vers. Vers 18: "*Ik ben ervan overtuigd, dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard.*" Zoals dominee Matthijs Haak eens zei: "*Niet eens omgekeerd evenredig.*"

Deze troostende opmerking komt na de zin: "*Samen met Christus zijn wij erfgenamen: wij moeten delen in zijn lijden, om met hem te kunnen delen in Gods luister.*" Het lijden met Christus heeft niet het laatste woord!

Maar aan al dat mooie gaat iets moeilijks vooraf. [<klik 5-1>](#) Paulus' betoog in de eerste zeventien verzen is niet echt gemakkelijk te begrijpen. Het lijkt wel een brei van woorden. Je raakt er zomaar de grip op kwijt. Onbegrijpelijk...

Aan mij de taak om het te verduidelijken. Begrijpelijk te maken. Als het kan ook nog eenvoudig. Duidelijk is dat het over "*de wet*" gaat. [<klik 5-2>](#) En daar kun je al van schrikken. Want de wet is nu eenmaal niet het meest geliefde item bij mensen.

Verder moet je oppassen voor wetticisme. [<klik 5-3>](#) Ja een moeilijk woord. Maar zodra je het opzoekt op Google, merk je hoe negatief dat is. De wet onderhouden wordt dan het middel om gered te worden. En je voelt onmiddellijk: Mijn redding is dan van mijn eigen inspanning afhankelijk. Als ik maar netjes doe wat de wet zegt...

Als rechtgeaard gereformeerden willen we daarvan niet weten. [<klik 5-4>](#) Wij worden, ondanks onszelf, door God gered. En dat is precies wat Paulus in het begin van dit hoofdstuk benadrukt.

[<klik 6>](#)Prachtig is deze zin: *"Waar de wet niet toe in staat was, ... dat heeft God tot stand gebracht."* En dan wordt er naar Gods eigen Zoon verwezen. In Hem heeft God *"met de zonde afgerekend"*. De zonde, die tot de dood leidde, is machteloos gemaakt...

Waarom heeft dat geleid? Het is het uitgangspunt van wat Paulus naar voren brengt. [<klik 6-1>](#) *"Opdat in ons wordt volbracht wat de wet van ons eist."* De wet van de zonde heeft plaats moeten maken voor de wet van de Geest.

De eerste leidde tot de dood. De tweede tot het leven. Toch weer *"de wet"*? Ja, maar totaal anders. Geen weg van redding, maar weg van leven. Toch is de wet van de Geest als weg van leven geen andere dan de wet van de zonde...

Geen wonder dat er rond de wet zoveel problemen ontstaan zijn. Om aan die problemen te ontkomen schafte men de wet maar af. Geen wet? Dan ook geen zonde meer. Maar dat is niet bijbels.

In Pinksterteksten uit het oude testament wordt duidelijk gemaakt hoe het zit. Ik denk aan de tekst waarover op mijn belijdeniszondag werd geprekeerd.

Ezechiël 36 : 27: [<klik 6-2>](#) *"Ik zal jullie, spreekt God de HEER, mijn geest geven en zorgen dat jullie volgens mijn wetten leven en mijn regels in acht nemen."*

God belooft het volk Israël verlossing, bevrijding, redding. Israël dat vanwege zijn zonde in ballingschap was gevoerd; dat de wet voortdurend had overtreden. Gods volk bleek niet in staat de wet te houden.

Daar gaat God verandering in brengen. Hij gaat zijn volk bevrijden, dat wil zeggen door zijn Geest in staat stellen wel naar de wet te leven. Niet om gered te worden, maar omdat het gered is. Dat is waartoe de redding door God leidt. Een volk dat naar Gods wet leeft.

Prachtig zien we, hoe onze redding het werk is van God Drieëinig. Vader, Zoon en Heilige Geest werken samen aan de redding van zondaars. Samen bevrijden zij ons van de dodelijke zonde. Samen geven zij ons het echte leven.

Pinksteren is daarom niet los te zien van Kerst en Goede Vrijdag en Pasen. [<klik 6-3>](#) Pinksteren is om zo te zeggen de finishing touch van onze redding. Het leven zoals God het had bedoeld wordt hersteld. Het wordt weer leven. Echt leven. Leven naar zijn wet.

2) de proef op de som

[<klik 7>](#) Het uitgangspunt is dus, dat de Geest van God, de Geest van Christus, in de gelovigen woont. Door God en Christus ons gegeven. Met als gevolg dat we niet meer beheerst worden door onze eigen natuur, maar door de Geest.

Duidelijker. Onze tekst. <klik 7-1> *"Wie zich door zijn eigen natuur laat leiden is gericht op wat hij zelf wil, maar wie zich laat leiden door de Geest is gericht op wat de Geest wil."* Duidelijk een tegenstelling.

Eigen natuur en eigen wil staan tegenover de Geest en de wil van de Geest. Die "wil" is hier een kernwoord. Je kunt het weergeven met *"dat wat je drijft"*. Wat houdt je bezig, waarop ben je gericht, wat is je streven? Is dat wat jij wil of wat de Geest wil?

En dan komt de lakmoesproef. <klik 7-2> Want je kunt de vraag: *'Woont Christus door zijn Geest in jou?'* wel met ja beantwoorden. Maar niemand kan ontkennen, dat daar aan getwijfeld kan worden. *'Is het wel echt zo?'*

Gemeente, laten we nu niet naar elkaar kijken. Niet naar de ander kijken. Alleen naar jezelf kijken. Ben ik er zeker van, dat de Geest van Christus in mij woont? Hoe weet ik dat zeker?

Er zijn gelovigen die jaloers zijn op andere gelovigen. Op gelovigen die er wel zeker van zijn. Denk aan mensen die lid zijn van evangelische of pinkstergemeenten. Die ervan getuigen dat zij de doop met de Heilige Geest hebben ontvangen.

Zij weten daar vaak ook bewijzen voor te leveren. Bij voorbeeld doordat zij in tongen bidden of profeteren. Het lijkt dat zij rijk zijn en wij maar arm. Zij hebben zekerheid en wij twijfelen...

Ho even. Nu kijken we toch naar anderen. Laten we voor onszelf luisteren naar wat de apostel Paulus schrijft. We stellen onzelf deze vraag: <klik 7-3> *'Ben ik gericht op wat de Geest wil?'* Je zou zeggen: een eenvoudige vraag...

In de praktijk blijkt deze vraag toch moeilijk te beantwoorden. Dan hoor je een tegenvraag: <klik 7-4> *'Hoe weet ik wat de Geest wil?'* Want daarover verschillen de mensen nogal van mening. Ook in één en dezelfde kerk of gemeente...

Neem als voorbeeld het onderwerp *'vrouw en ambt'*. Wat in sommige kerken en gemeenten uitgesloten is, dat is in andere kerken al helemaal ingeburgerd. Vrouwelijke diakenen, ouderlingen en predikanten.

Opnieuw ho even. Het gaat in onze tekst niet over wat er in de kerk moet of mag gebeuren. Het gaat over ons, jouw en mijn, leven. Waar zijn wij in ons leven op uit? Volgen wij onze eigen wil, die van nature tegen God ingaat?

Of doen we niets liever dan waarheen de Geest ons leidt? De Geest die ons - zo lezen we in vers 4 - *"laat volbrengen wat de wet van ons eist"*. Wat dat is, dat weten we. Dat horen we elke zondagmorgen. <klik 7-5> De 10 geboden. Zijn geopenbaarde wil voor jouw en mijn leven.

Het gemakkelijkst is om nu Paulus te citeren uit Galaten 5 : 13 en 14: *"dien elkaar in liefde, want de hele wet is vervuld in één uitspraak: 'Heb uw naaste lief als uzelf.'"* Of ook uit Romeinen 13 : 10: *"de wet vindt zijn vervulling in de liefde."*

Het gaat dus om het grote gebod. "*Heb God van harte lief en de naaste als jezelf.*" Toch is dat eenvoudige gebod voor ons vaak heel lastig. Ga maar na. God wil de enige in ons leven zijn. Maar wij willen zo vaak ook iets of iemand anders.

God wil dat wij zijn naam heiligen. Maar wij zijn vaak een blamage voor zijn naam. Hij wil dat wij zijn dag heiligen. Maar wij kiezen op die dag heel vaak voor onszelf. En is de relatie tussen ouders en kinderen nu altijd liefdevol?

Heb je nooit slechte gedachten over je medemens? Kun je iemand niet luchten of zien? Is ontrouw in ons huwelijk ondenkbaar? Geven wij onze seksualiteit vrij baan, zonder ons om God en de eer van de naaste te bekommeren?

Hoe praat ik over mij naaste? Ben ik altijd te vertrouwen? Waar laat ik mijn ogen begerig op rusten. U hoort het wel. Het gaat bij de lakmoesproef om de vraag of ik graag wil wat God wil? Of ik me daarvoor echt inzet?

Dat is de proef op de som. Kijk in je hart. Wat wil je echt graag? Waar gaat je hart naar uit? Is dat de wil van God? En geef je je daaraan? Dan woont de Geest van Christus in je hart. Geen twijfel mogelijk. Want je doet wat je uit jezelf niet kunt doen en niet wilt doen.

Als je wordt gevraagd: '*Ben je wedergeboren?*' Dan kun je rustig '*ja*' zeggen, wanneer je ook kunt zeggen: '*Kijk maar naar mijn leven. Het wordt getekend door de liefde.*' Wie in liefde leeft, heeft de Geest van God in zich. Christus leeft in hem! (vers 10)

3) Kind van God

<klik 8> Waarom ik nu niet stop? Omdat ik elke schijn van wetticisme wil voorkomen. Het gaat om niets anders dan het evangelie van Pinksteren. Een blijde boodschap. <klik 8-1> Een boodschap die wil voorkomen, dat je depressief raakt.

Dat zou bij het tweede deel van de preek zomaar kunnen gebeuren. Wanneer '*de lakmoesproef*' - de proef op de som - aantoont dat jij je in je leven niet door de Geest laat leiden. Tenminste als <klik 8-2> die gedachte jou bekruipt...

Want laat ik het voor deze keer eens zo zeggen: <klik 8-3> Twijfel zou hier wel eens op het tegendeel van ongeloof kunnen wijzen. Alleen al het feit dat je twijfelt, laat zien, dat je niet klakkeloos je eigen wil volgt.

Iemand die zich niet van de Heer Jezus afhankelijk weet, zal zich om een leven naar Gods wil niet druk maken. Die doet gewoon waar hij zelf zin in heeft. Het zal hem een zorg zijn wat God in zijn wet zegt.

Maar iemand die de Heer Jezus Christus heeft leren kennen als zijn redder, zijn verlosser, zijn bevrijder. Iemand die Jezus kent als zijn Heer. Dankbaar dat God zijn eigen Zoon gegeven heeft om jou te redden. Die is kind van God.

<klik 8-4> Die heeft alleen daarom al de Geest ontvangen. Want de Geest heeft je geleerd God aan te roepen als "*Vader*". De Geest overtuigt je ervan dat je kind van God bent. Een geliefd kind van God. Met een intieme relatie met de Vader.

Vandaar dat Aramese woord "Abba". Het klinkt als 'papa'. Een innige klank. Meer dan het wat afstandelijker klinkende 'vader'. Waarmee ik niet wil zeggen, dat iemand die 'vader' tegen zijn 'papa' zegt, geen intieme band met hem heeft...

Natuurlijk zal het leven van een gelovige, zolang hij of zij hier op aarde leeft, niet volmaakt zijn. Je tekorten merk je telkens op. Maar dat is niet wat je wilt. Je wilt het anders. Je wilt het zoals God het wil.

Als kind van God wil je Hem als je Vader niet voor het hoofd stoten. Als kind van God wil je niets liever, dan dat Hij blij met je is. Dat Hij in jou kan zien, hoe heerlijk zijn reddingswerk in Christus is. <klik 8-5> Dat Hij Christus in jou ziet. Je lijkt in alles op Hem...

Mijn broeder en mij zuster, mocht je er toch nog aan twifelen? Weet je het nog niet zeker of Christus door zijn Geest in je woont? Laat je dan door zijn Geest en Woord overtuigen. God liegt niet. Als je Hem om zijn Geest vraagt, dan geeft Hij die graag. Daarin toont Hij dat Hij de volmaakte Vader is.

Als je dit gelooft is Pinksteren voor jou het feest van de Geest. De Geest die in je wil wonen en werken. Ja, Pinksteren is het feest van Gods kinderen. In en door Christus tot Gods zonen en dochters gemaakt.

Amen.